

**Laurențiu Constantin TOMA**  
**(22 mai 1937, Tîrgu Mureș – 02 ian. 2018, București)**

Meseria tatălui , Socrate Toma, lt. col în armata română, a făcut ca domnul Laurențiu Toma să fie născut la Tîrgu Mureș, apoi să copilărească prin Sulina, Galați, Brăila, Șimleul Silvaniei, Oradea, Arad, Timișoara ca, în anul 1955, să dea examenul de maturitate la liceul bucureștean Spiru Haret.

A urmat școala populară de artă fiind instructor de teatru la cluburile culturale care se nășteau în acei ani, inclusiv în Casa de Cultură a Studenților din București (care fusese din anul 1956 redată Ministerului Învățământului și Științei).

În perioada 1957- 1959 a făcut stagiul militar la Constanța și a activat în cadrul Teatrului Marinei din Constanța.

La insistențele tatălui său care își dorea să îi urmeze în cariera militară, a fost admis în 1959 la Academia Militară, dar, după nici 5 luni a fost exmatriculat scăpând printr-un noroc de curtea marțială.

În anul 1961 a fost admis la Universitatea București unde a urmat cursurile Facultății de limba și literatura română, fiind licențiat în filologie (limba română și secundar italiană) în anul 1969.

În perioada 1963-1968 a fost director cultural la clubul «303» al Institutului Politehnic București, a trăit pe propria piele seara din decembrie 1968, când cu demonstrația studenților bucureșteni, cu tot cu consecințe.

În perioada 1969-1972 a lucrat în echipa secretariatului literar la studioul Casandra (al Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică ) iar, în **1972**, pe fondul unei relaxări a conducerii comuniste, a fost numit **director la Casa de Cultură a Studenților din București** de unde a fost pensionat în anul **2003**.

Este **OMUL** de numele căruia se leagă cea mai productivă perioadă culturală din istoria Casei de Cultură a Studenților din București timp de peste trei decenii.

A păstorit timp de peste patru (4) decenii mișcarea culturală de amatori din București fie că aceasta a însemnat teatru, muzică, pictură, dans, folclor, foto sau film. A ajutat, îndrumat și vegheat zeci de generații de studenți și tineri, cercuri, cluburi, formații, spectacole, festivaluri. Sunt generații și generații cu care a traversat decenii.

A iubit viața și a trăit-o din plin, hâtru, generos cu toți, a avut mereu o vorbă de duh adecvată împrejurărilor. Despre el vorbesc mulți , foarte mulți cu respect și dragoste.

A fost omul potrivit la locul potrivit.

Să ii fie țărâna ușoară!